

מי (ראשון לציון) 23140-12-24 - מדינת ישראל נ' אדיר עזיזי

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 23140-12-24 מדינת ישראל נ' עזיזי
תיק חיצוני: 364325/2023

לפני כבוד השופטת רבקה גלט

המבקשת
מדינת ישראל
ע"י רפ"ק ינקו ועו"ד צרפתי
נגד

המשיב
אדיר עזיזי
הטוען לזכות עדן עזיזי
ע"י ב"כ עו"ד אילון
החלטה

לפני בקשה להארכת תוקף תפיסת מוצגים, המתייחסת לפריטים שנתפסו מידי המשיב במסגרת חקירת פרשייה בה הוא מעורב כחשוד.

הרקע וטענות הצדדים

המשיב נעצר יחד עם חשודים נוספים ביום 9.12.24, במסגרת חקירת פרשייה רחבת היקף ורבת מעורבים, שעניינה בעבירות קשר לפשע, מרמה, הלבנת הון, זיוף, שימוש במסמך מזויף, מתן שוחד והתחזות, בנוגע לקבלת רישיונות נהיגה ותגי נכה לכלי רכב. בד בבד עם מעצרו, נתפסו הפריטים נושא הבקשה, והם עודם תפוסים בידי המבקשת. כיום, הפרשייה עודנה מצויה בחקירה, וטרם הוגשו כתבי אישום בגינה.

בחלוף 180 יום ממועד התפיסה, עותרת המבקשת להארכת תוקף התפיסה למשך 180 יום נוספים, ולכך מתנגד המשיב.

בפתח הדיון שהתקיים, צמצמה ב"כ המשיב את יריעת המחלוקת, בהודיעה כי היא מוותרת על התנגדותה להארכת התפיסה ביחס למרבית התפוסים, אך מתנגדת לכך ביחס לשלושה פריטים

אלה: סך 28,000 ₪ במזומן; רכב מסוג מרצדס מ.ר. 68-408-702; שעון רולקס.

ביחס לשעון הרולקס, התייצב אחיו של המשיב עדן עזיזי, המיוצג אף הוא על ידי ב"כ המשיב, וטען באמצעותה לבעלות בו ולהחזרתו לידיו.

לפיכך, התמקד הדיון בשלושת הפריטים שבמחלוקת.

המבקשת טוענת כי מדובר בפרשה מסועפת וחמורה, בהיקפים גדולים, ועדיין מתבצעות פעולות חקירה. נטען כי מעורבותו של המשיב בעבירות עמוקה במיוחד, שכן מילא תפקיד מפתח בנוגע לכל תחומי הפעילות של הרשת העבריינית: השגת רישיונות לקנביס רפואי במרמה, השגת רישיונות נהיגה במרמה, והשגת תגי נכה לרכב במרמה. לעניין הכסף המזומן, נטען כי נתפס בחדרו של המשיב בדירה בה הוא מתגורר עם אחיו, על כן יש לראותו ככספו שלו, ויש להניח כי הכסף ניתן בעד העבירות, נוכח היקפיהן. לעניין הרכב, נטען כי המבקשת הודיעה למשיב זה מכבר על הסכמתה להשבתו בתנאים המקובלים על פי הפסיקה, אך הוא התנגד לאותם תנאים. לעת הזו, נותנת המבקשת הסכמתה להחזרת הרכב בכפוף לערובות המקובלות, ובהן הפקדה במזומן של סכום השווה לשיעור 18% משווי הרכב על פי המחירון; אשר לשעון הרולקס, נטען כי נתפס בכיס הז'קט של המשיב בדירתו, ולא הוכחה בשום אופן רכישתו כדין על ידי אחיו, הטוען לבעלות. המבקשת מפנה לכך שכבר נוהל הליך קודם בעניין השעון, שם עתר עדן עזיזי להשבתו, אך בית המשפט דחה את בקשתו, לפיכך אין מקום לשינוי ההחלטה כעת.

מנגד, ב"כ המשיב טענה כי הפריטים שבמחלוקת אינם קשורים לעבירות. כך, בעניין הכסף שנתפס, נטען כי אף הוא שייך לאחיו של המשיב עדן עזיזי, אותו הלווה למשיב לצורך מימון שכ"ט עו"ד, בשעה שאחיו עבד אצלו. נטען כי עדן עזיזי מנהל קיוסק לרבות שירותי לוטו/טוטו, המתנהלים במזומן, על כן הלווה את הכסף למשיב במזומן, וכך מסר גם בחקירתו. בעניין הרכב, נטען בתחילה כי יש להורות על החזרתו למשיב גם ללא הפקדה במזומן, שכן תכלית התפיסה כבר אינה בתוקף. נטען כי הרכב נרכש ברובו בכספי ביטוח שקיבל המשיב ביום 18.6.24 בעקבות תאונה, וכך שילם סך 81,000 ₪ ולאחר מכן החל לשאת בתשלומים שעבורם ביצע הלוואת מימון והרכב משועבד ברובו לחברת המימון. ואולם, לאחר ששמעה ב"כ המשיב את הערות בית המשפט בעניין הרכב, הודיעה כי היא מסכימה להשבתו בתנאים אך סבורה שיש להורות על הפקדה נמוכה מזו לה עותרת המבקשת, זאת משום שהרכב עבר תיקון בשווי 68,000 ₪, כך שלא ייתכן כי שווי עומד ע"ס 300,000 ₪ כטענת המבקשת. בעניין שעון הרולקס, נטען כי הוגשו אסמכתאות רבות לכך שהוא שייך לעדן עזיזי ובעניין זה מפנה ב"כ המשיב לתצהירו של עדן אודות בעלותו בשעון, ולכך שרכש ביטוח דירה בו כלל את השעון. נטען כי עדן עתר בעבר להשבתו אך מחק את בקשתו נוכח הערות בית המשפט, ואילו כעת בחלוף חצי שנה, הוא מבקש לקבלו, על סמך תצהירו לפיו השעון שלו וכן ערך ביטוח דירה הכולל את השעון.

הכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו, אני סבורה כי יש להאריך תוקף התפיסה בעניין הכסף והשעון, ואילו את הרכב ניתן להשיב בתנאים המקובלים בהלכה הפסוקה. להלן אבהיר עמדתי.

כידוע, סמכות המשטרה לתפוס חפצים, מוסדרת בסעיף 32 לפסד"פ, וכבר נקבע (בש"פ 5974/21 קובי נ' מד"י (10.1.22)), כי על פי הדין קיימות 5 עילות תפיסה: (1) כאשר קיים יסוד סביר להניח שבאותו חפץ נעברה עבירה; (2) אם יש יסוד סביר להניח שאותו חפץ עומד לשמש לביצוע עבירה; (3) אם החפץ עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה שנעברה; (4) כאשר החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה; (5) המדובר בחפץ שלגביו ניתן לתת צו חילוט. בענייננו, עותרת המבקשת להארכת התפיסה, לצורך מטרה עתידית של חילוט.

הכסף המזומן:

הסכום התפוס בסך 28,000 ₪, נמוך בהרבה מהיקפי העבירות שביצע המשיב על פי החשד, כעולה מן הנספח הסודי מב/1. חומר החקירה מצביע על פעילות עניפה של הרשת העבריינית, אליה פנו לקוחות רבים, בבקשה להסדיר עבורם במרמה רישיונות לקנבים, או רישיונות נהיגה, או תגי נכה, ו"שכר הטרחה" ששולם לחשודים עבור כל שירות שכזה עמד על מאות שקלים.

בשלב הנוכחי, טרם הסתיימה החקירה, ולא ידוע במדויק מה היה חלקו הכספי של המשיב בעבירות, אך נראה כי הוא יואשם בצוותא עם האחרים, כך שבהחלט ייתכן כי ייוחסו לו עבירות במלוא היקפה של ההתנהלות העבריינית.

הטענה לפיה הכסף שייך לעדן עזיזי לא הוכחה כלל, ולהיפך: על פי תצהירו וטיעוניו, עולה כי נתן את הכסף למשיב לצורך מימון שכ"ט עו"ד, כך שאכן הכסף כבר ניתן למשיב והיה שלו בשעת תפיסתו.

אני מוצאת חשיבות רבה בכך שהכסף נתפס בחדרו של המשיב ולא בכל מקום אחר. עובדה זו הקימה חשד ממשי לקיומה של זיקה בין הכסף לעבירות, ועל כן רשאית היתה המבקשת להורות על תפיסתו גם אם קודם לכן הוחלט להחזירו לידי המשיב.

נוכח כל אלה, אינן כל עילה להורות על השבת הכסף

הרכב

על פי מחירון "יד 2" שהציגה המבקשת בדיון, שווי הרכב התפוס עומד כיום ע"ס 288,600 ₪, ואינני סבורה כי יש רלוונטיות כלשהי לעובדה שחלקו משועבד לצד שלישי שכן אין בכך כדי להפחית משוויו. באותו אופן, אין בעובדה שהרכב נרכש באמצעות הלוואת מימון כדי להשפיע על הערובה

שתידרש, שכן זו צריכה להיקבע בהתאמה לשוויו הכלכלי של הרכב (בש"פ 2346/21 **עמר נ' חב' מימון ישיר** (14.7.21)).

בבש"פ 342/06 **לרגו בע"מ נ' מד"י** (12.3.06) נקבע כי בדומה לבחינת קיומה של עילת מעצר, אף ביחס לתפוסים יש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך התפיסה, והאם ניתן להגשים את תכליתה באמצעות שחרור החפץ בכפוף להגבלות מידתיות שיהוו "חלופת תפיסה". בדרך כלל הורה בית המשפט העליון על השבת רכבים לידי בעליהם, בכפוף לערבויות מתאימות ועל פי הגישה השלטת בפסיקה, מותנה השחרור בהפקדה כספית במזומן, בסכום השווה ל-30% משווי הרכב, וכן רישומו של עיקול על הרכב לטובת המדינה (עניין **עמר הנ"ל**; בהש"פ 8331/21 **אבו שלבק נ' מד"י** (16.1.22)).

בענייננו, נתנה המבקשת הסכמתה להסתפק בהפקדת ערובה נמוכה בהרבה מזו המקובלת, בשיעור 18% בלבד ממחיר המחירון, ולדעתי אין עילה להקל עם המשיב מעבר לכך. מסקנה זו מתבקשת בשים לב להיקפי העבירות, ולאופיין המלמד על תעוזה רבה, כך שנדרשת ערובה מרתיעה מפני הברחת הרכב.

ההחלטות אליהן הפנתה ב"כ המשיב, אין בהן כדי לתמוך בבקשתה לשחרור הרכב בערובה נמוכה יותר, בשום אופן. לצורך הדוגמא, בה"ת 13285-11-22 **אבו ריאש נ' מד"י** (24.1.23) אליו הפנתה, דובר על ערובה בשיעור הנע בין 25% ל-30% משווי המחירון; בה"ת 22842-10-22 **אורות הצפון נ' מפלג הונאה** (31.1.23) הוחלט על שחרור רכב תמורת ערובה בשיעור 30% מהשווי; בבשה"ת 38359-01-23 **מד"י נ' אלימלך** (25.1.23), אמנם הוחזר רכב ללא דרישת הפקדה, אך החשדות היו שונים בתכלית, והתמצו בעבירה יחידה של מכירת קנביס וקוקאין בכמות קטנה על ידי חשודה ללא כל עבר פלילי.

לאור כל זאת, אני מקבלת את עמדת המבקשת.

השעון

על פי חומר החקירה, השעון נתפס בכיס הז'קט של המשיב, בחדרו. מכאן, קם חשד סביר הקושר את השעון לעבירות, אך למרות זאת, טוען עדן עזיזי כי השעון שייך לו ולא למשיב, ואין לו קשר לעבירות.

לאחר ששמעתי את הטיעונים, אני מוצאת כי הטענה מעלה קושי רב. על פי הערכת שמאי שהגיש עדן עצמו, עסקינן בשעון רולקס ששווי עומד ע"ס 180,000 ₪, ואילו על פי הערכת סמנכ"ל היבואנית חב' אירו אסיה, שוויו בעת רכישתו בשנת 2021 עמד ע"ס 265,000 ₪. בנסיבות אלה, ניתן היה לצפות כי יהא בידי הבעלים להציג חשבונית סדורה על רכישה רבת ערך זו. ואולם, כל שידע עדן למסור הוא כי רכש את השעון בקיוסק שבבעלותו, מידי אדם שכלל אינו יודע את פרטיו, ואין בידו להוביל אליו את המשטרה. אם לא די בכך, עדן טוען כי שילם בתשלומים, אך אין

בידו להראות מהיכן משך את הכסף, באילו מועדים ביצע משיכות ותשלומים, וכיצד שילם לאדם שאינו יודע את פרטיו. למעשה, כל האופף את אופן הגעת השעון לידיו, לוט בערפל, בדיוק כפי שהיה בעת שפנה לראשונה בבקשה להחזרת השעון לפני מספר חודשים (ה"ת 58354-12-24).

בהעדר ראיה חותכת לבעלות עדן בשעון, ומשנתפס השעון בכיסו של המשיב, קם חשד הקושר את השעון לעבירות העניפות בהן חשוד המשיב. יתר על כן, משנטען כי עדן והמשיב חיים יחדיו "ברכוש משותף" הרי בכל מקרה מחזיק המשיב בשעון בבעלות "משותפת" לכל הפחות, לכן מתקיימת זיקה ישירה בין השעון לעבירות.

לפיכך, אין מקום להחזרת השעון.

סוף דבר

אני מאריכה תוקף התפיסה בכסף ובשעון הרולקס למשך 180 יום נוספים.

רכב מרצדס מ.ר. 68-408-702 יוחזר לידי המשיב בכפוף לתנאים המצטברים הבאים:

א. תומצא פוליסת ביטוח מקיף על הרכב למשך 12 חודשים, כשהמוטב הוא מדינת ישראל. עם תום תקופת הביטוח ובמקרה הצורך, יחדש אותו המבקש באותם התנאים, עד לתום ההליכים.

ב. יירשם עיקול על הרכב, במשרד הרישוי, לטובת המדינה, עד תום ההליכים.

ג. אני אוסרת על מכירת הרכב או הוצאתו מרשות המבקש, עד תום ההליכים.

ד. המבקש יעמיד את הרכב לרשות המשטרה, לפי דרישה כדין.

ה. תומצא הפקדה במזומן, או ערבות בנקאית אוטונומית, בגובה 51,840 ₪.

ו. תיחתם ערבות עצמית של המבקש על סך 280,000 ש"ח.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, כ"ח תמוז תשפ"ה, 24 יולי 2025,

בהעדר הצדדים.